

พุทธบูรณาการพัฒนากการเมืองท้องถิ่นในระบบประชาธิปไตย
ของจังหวัดเพชรบุรี*

BUDDHIST INTEGRATION FOR THE DEVELOPMENT OF LOCAL
POLITICS IN DEMOCRACY OF PHETCHABURI PROVINCE

พระสมุห์อาคม อาคมธีโร

Phrasamu Arkom Akamadhiro

จำนงค์ อดิวัฒนสิทธิ์

Jamnong Adivathahasit

อภิญา ฉัตรช่อฟ้า

Apinya Chatchorfar

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พระนครศรีอยุธยา ประเทศไทย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phra Nakhon Sri Ayutthaya, Thailand

E-mail : ak.kunjaenak@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “พุทธบูรณาการพัฒนากการเมืองท้องถิ่นในระบบประชาธิปไตยของจังหวัดเพชรบุรี” เป็นการวิจัยเป็นแบบผสมวิธี การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 22 รูปหรือคน และการสนทนากลุ่มเฉพาะ 10 รูปหรือคน ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณใช้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน ซึ่งได้มาจากสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพทั่วไป การพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย มิติสถาบัน มิติกระบวนการมีส่วนร่วม มิติวิถีชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่น โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรี พบว่า (1) การมีระบบกฎหมายหรือรัฐธรรมนูญ (2) วัฒนธรรมทางการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย (3) การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (4) ระดับ

*Received 11 November 2022; Revised 31 December 2022; Accepted 31 December 2022

การศึกษาของประชาชนในท้องถิ่น และ (5) ลักษณะนิสัยของประชาชนในท้องถิ่น ส่งผลต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย ($F = 0.32$, sig 0.00) และ 3) การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตยของจังหวัดเพชรบุรี ตามหลักสัปปุริสธรรม โดยบูรณาการเข้ากับการพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยท้องถิ่น ประกอบด้วย (1) อัมมัญญตา ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และเคารพกฎหมายบ้านเมือง (2) อตถัญญตา ส่งเสริมสร้างความเข้าใจหลักการประชาธิปไตยแก่ประชาชนในท้องถิ่น (3) อัตถัญญตา ส่งเสริมความเป็นพลเมืองและนักปกครองที่ดี (4) มัตตัญญตา ส่งเสริมการใช้อำนาจอย่างมีขอบเขตและใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ (5) กาลัญญตา ส่งเสริมการรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม (6) ปริสสญญตา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และ (7) ปุคคลัญญตา ส่งเสริมการเคารพในสิทธิและเสรีภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$)

คำสำคัญ: พุทธบูรณาการ, การเมืองท้องถิ่น, การพัฒนาประชาธิปไตย

Abstract

subject research “Buddhism integrates local political development in the democratic system of Phetchaburi Province” is an integrated research method. qualitative research Twenty two key informants, or people, and 10 specific focus groups were used. The quantitative research used a sample of 400 people, derived from simple random sampling. Data were analyzed using statistical package The results of the research were as follows: 1) General Conditions The development of local democracy in Phetchaburi Province consisted of an institutional dimension, a participatory process dimension, and an institutional dimension. Dimension of way of life of people in local communities as a whole was at a moderate level ($\bar{X} = 3.40$). 2) Factors affecting the development of local democracy in Phetchaburi Province found that (1) having a legal or constitutional system (2) Democratic political culture (3) Economic and social development (4) Education level of local people and (5) Characteristics of local people affecting

local political development in a democratic system ($F = 0.32$, sig 0.00) and 3) Integrating Buddhist principles for local political development in a democratic system in Phetchaburi Province. According to the principle of Suppuria - Dhammnuta By integrating with the development of local democracy, consisting of (1) Dhammanuta: promoting morality, ethics and respect for the laws of the country (2) Atthanuta promoting understanding of democratic principles among local people (3) Attanutta promotes citizenship and good governance. (4) Mattañuta promotes scope and efficient use of power. 5) Kalanyuta promotes awareness of economic and social changes. (6) Parisannuta promotes public participation. and (7) Puggalannuta promotes respect for rights and liberties. Overall, it was at a high level ($\bar{X} = 3.58$).

Keywords: Buddhist Integration, Local Politics, Democracy Development

บทนำ

หลักการที่สำคัญประการหนึ่ง ในการจัดระเบียบการปกครอง ก็คือหลักการกระจายอำนาจการปกครอง โดยการที่ประชาชนปกครองตนเอง ประชาชนทุกคนมีสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ประชาธิปไตยจะยึดเสียงข้างมาก ในการตัดสินใจ ปัญหา หรือลงมติในเรื่องต่างๆ แต่ก็ต้องรับฟังเสียงส่วนน้อย หรือมีลักษณะที่สำคัญ คือเป็นอำนาจของปวงชนประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารประเทศการปกครองต้องถือเสียงข้างมาก ประชาชนต้องมีสิทธิเสรีภาพและหลักความเสมอภาคซึ่งรัฐบาลจะต้องจัดให้มีและส่งเสริมรูปแบบการปกครองตามแบบของราชูฏขึ้นในท้องถิ่นต่างๆ ให้สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ โดยการที่รัฐบาลมอบอำนาจการปกครองบางส่วนให้แก่องค์กรอื่นที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางให้จัดทำบริการสาธารณะบางอย่างโดยมีอิสระตามสมควร เป็นการมอบอำนาจให้ทั้งในด้านการเมืองและการบริหาร

พระพุทธศาสนาก็เป็นอีกภาคส่วนหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาทางการเมือง เพราะ พุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่งความเสมอภาค และส่งเสริมให้ประชาชนเคารพในสิทธิทั้งด้านร่างกาย และ ทรัพย์สินของผู้อื่น โดยพระพุทธศาสนานั้น มีหลักการเปิดกว้างและหลักการความเท่าเทียมกัน เช่น ชายทุกคนมีโอกาที่จะบวชพระได้ ข้าราชการทุกคนมีโอกาที่จะอุปถัมภ์

คำจูนศาสนา และเข้าถึงการหลุดพ้นจากโลกียวัตถุในโลกปัจจุบันได้ อีกทั้งหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนายังส่งเสริมการเมืองที่เป็นการเมืองบริสุทธิ์ ยุติธรรม

จังหวัดเพชรบุรี ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย แต่จากการศึกษา ยังพบว่าการพัฒนาประชาธิปไตยในท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรียังมีปัญหาในหลายประการที่จะต้องเร่งดำเนินการแก้ไข ทั้งในมิติของสถาบันการปกครองท้องถิ่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดอิสระในการปกครองตนเองอันเนื่องมาจากกฎหมาย การเปิดกว้างให้ทุกกลุ่มก้อนทางสังคมซึ่งมีอยู่หลากหลายในท้องถิ่นเข้ามีส่วนในการบริหาร ในบางพื้นที่พบว่า ยังมีการผูกขาดอำนาจและเอื้อผลประโยชน์เฉพาะกลุ่ม และในมิติของประชาชนบางส่วนไม่ตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ของพลเมือง คือ การเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น โดยวิธีการแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และการยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างโดยเฉพาะในทางการเมืองที่ย่อมมีความขัดแย้งกัน ทั้งนี้ต้องอยู่ในกติกาเดียวกัน เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ย่อมส่งผลต่อการเมืองในระดับชาติ ซึ่งจากการทบทวนเอกสารต่าง ๆ มา นำเสนอและที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประชาธิปไตยนั้น ทำให้มองเห็นภาพของความสัมพันธ์ได้ว่าการพัฒนาประชาธิปไตยนั้นควรเริ่มต้นจากท้องถิ่นเพราะการสร้างประชาธิปไตยควรสร้างประชาธิปไตยจากระดับล่าง คือ “ประชาธิปไตยท้องถิ่น” เพื่อเป็นแรงสนับสนุน และส่งเสริมรวมถึงผลักดันให้ประชาธิปไตยระดับชาติแข็งแรงและมั่นคง รวมถึงการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย ดังนั้น ผู้วิจัย ต้องการศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธบูรณาการเพื่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตยของจังหวัดเพชรบุรี” อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรี และปลูกฝังทัศนคติที่ดีให้กับนักการเมืองท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการท้องถิ่น ตลอดจนประชาชนผู้เป็นเจ้าของอธิปไตย โดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไป ปัญหาและ อุปสรรคของการพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยของจังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นใน ระบอบประชาธิปไตยของจังหวัดเพชรบุรี

3. เพื่อนำเสนอการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบบประชาธิปไตยของจังหวัดเพชรบุรี

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ระหว่างวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ดังนี้

การวิจัยเชิงคุณภาพ

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ซึ่งเป็นบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในระดับจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 22 รูปหรือคน และผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ที่เป็นผู้มีความเกี่ยวข้องกับการวิจัย จำนวน 10 รูปหรือคน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพนั้น ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้แบบสัมภาษณ์ (Interview) เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง (Structure In – dept interview) เพื่อศึกษา “พุทธบูรณาการการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบบประชาธิปไตยของจังหวัดเพชรบุรี”

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 22 รูปหรือคน จะใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่มเฉพาะ จำนวน 10 คน จะใช้การสนทนากลุ่มแบบที่ไม่มีโครงสร้าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ มีขั้นตอนดังนี้ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสารเนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนา และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ (Interview) ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic induction) โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียง และจำแนกอย่างเป็นระบบ จากนั้นนำมาตีความหมายเชื่อมโยงความสัมพันธ์และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมได้

การวิจัยเชิงปริมาณ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จากทั้งหมด 8 อำเภอ คือ อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอเขาย้อย

อำเภอหนองหญ้าปล้อง อำเภอชะอำ อำเภอท่ายาง อำเภอบ้านลาด อำเภอบ้านแหลม และ อำเภอแก่งกระจาน จำนวนทั้งสิ้น 387,060 คน และวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง และขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณ เป็นประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำแนกเป็นราย อำเภอทั้งจังหวัดเพชรบุรี โดยผู้วิจัยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย คือ กำหนดขนาดกลุ่ม ตัวอย่างด้วย สูตร ทาโร่ - ยามาเน่ (Taro – Yamane) (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557) ที่ระดับ ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากประชากร 387,060 คน ได้กลุ่มตัวอย่างตามสูตร (Sample Size) และได้กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 8 อำเภอ ในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน ทั้งสิ้น 400 คน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ สถิติพรรณนา หรือสถิติบรรยาย (Descriptive Statistic) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและพรรณนา ปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ (Frequency) ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ (Mean) และค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. (Standard Deviation) สำหรับบรรยายข้อมูลทั่วไปและใช้ สัมประสิทธิ์การถดถอย (regression coefficient) เป็นการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) และสถิติอนุมาน (Inferential Statistics) การวิเคราะห์ ปัจจัยที่ส่งผลของการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตยที่ส่งผลต่อการพัฒนา ท้องถิ่น วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อพยากรณ์ตัวแปรตาม หนึ่งตัว ซึ่งส่งผลมาจากตัวแปรอิสระตั้งแต่สองตัวขึ้นไป ที่ผลต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นใน ระบอบประชาธิปไตยของจังหวัดเพชรบุรี โดยทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการวิจัย

1. สภาพทั่วไป และปัญหา อุปสรรคของการพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยท้องถิ่นของ จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย มิติสถาบันการปกครองท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของ จังหวัดเพชรบุรีมีอิสระในการปกครองตนเอง เปิดกว้างให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการบริหาร ท้องถิ่น โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และมีความรับผิดชอบ ต่อประชาชนผู้เจ้าของอำนาจ อธิปไตย มิติกระบวนการมีส่วนร่วม ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นโดย ทางตรงและทางอ้อม ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น ผ่านการเลือกตั้งผู้บริหาร ท้องถิ่น และสามารถตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารท้องถิ่นได้ผ่านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการร้องเรียน มิติวิถีชีวิตของคนในชุมชน ท้องถิ่นมีความศรัทธาและความเชื่อมั่นในพลัง

ของประชาชน เนื่องจากประชาชนถือเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญต่อการรับใช้ประชาชน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรี พบว่า (1) การมีระบบกฎหมายหรือรัฐธรรมนูญส่งผลต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย ($F = 0.25$, $sig = 0.00$) (2) วัฒนธรรมทางการเมืองที่เป็นประชาธิปไตยส่งผลต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย ($F = 2.86$, $sig = 0.00$) (3) การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมส่งผลต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย ($F = 6.33$, $sig = 0.00$) (4) ระดับการศึกษาของคนในท้องถิ่นส่งผลต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย ($F = 6.91$, $sig = 0.00$) และ (5) ลักษณะนิสัยของคนในท้องถิ่นส่งผลต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย ($F = 14.23$, $sig = 0.00$)

3. การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตยของจังหวัดเพชรบุรี ตามหลักสัพพริธรรม โดยบูรณาการเข้ากับการพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยท้องถิ่น ประกอบด้วย 1) ธัมมัญญา ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และเคารพกฎหมายบ้านเมือง อยู่ในระดับมาก 2) อัตถัญญา ส่งเสริมสร้างความเข้าใจหลักการประชาธิปไตยแก่ประชาชนในท้องถิ่น 3) อัตตัญญา ส่งเสริมความเป็นพลเมืองและนักปกครองที่ดี 4) มัตตัญญา ส่งเสริมการใช้อำนาจอย่างมีขอบเขตและใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ 5) กาลัญญา ส่งเสริมการรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม 6) ปริสสัญญา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และ 7) ปุคคลัญญา ส่งเสริมการเคารพในสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพทั่วไปและปัญหาอุปสรรคของความเป็นประชาธิปไตยท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรี

1.1) มิติของสถาบันการปกครองท้องถิ่น พบว่า ท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรี มีความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง ทั้งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน อันเป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจ เปิดกว้างให้ประชาชนได้มีสิทธิ์ในการเลือกตั้งนักการเมืองท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณสมบัติครบถ้วนเข้ามาบริหารท้องถิ่น รวมไปถึงประชาชนในท้องถิ่นเองก็สามารถที่จะลงสมัครรับเลือกตั้ง ในการบริหารท้องถิ่นนั้นได้เช่นกัน องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรี ส่วนใหญ่มีมาตรการในการประกันสิทธิของประชาชนในเรื่องของการมีสิทธิที่จะรับรู้ กระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นและนักการเมืองท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดมีความรับผิดชอบต่อการให้บริการสาธารณะ หรือกิจการสาธารณะ ที่เป็นประโยชน์และตอบสนองความต้องการของประชาชน สอดคล้องกับชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และคณะ ได้ศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบภายในของความเป็นประชาธิปไตยท้องถิ่นของเทศบาลนครในประเทศไทย” ผลการวิจัย พบว่า ในมิติสถาบัน เทศบาลนครในประเทศไทยมีความเป็นอิสระ เนื่องจากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ที่บัญญัติให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งรัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นด้วย (ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และคณะ, 2556)

1.2) มิติกระบวนการมีส่วนร่วม พบว่า ประชาชนชาวจังหวัดเพชรบุรี จะแสดงซึ่งการมีส่วนร่วมในการวางแผน การบริหารท้องถิ่น และการตรวจสอบ ผ่านตัวแทนของประชาชน นั้น นักการเมืองท้องถิ่นที่ได้รับเลือกเข้าไปบริหารท้องถิ่นทั้งที่เป็นผู้บริหารท้องถิ่น คือ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดอำนาจในการบริหารงานท้องถิ่น รวมถึงสภาท้องถิ่นซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน เข้าเป็นปากเป็นเสียง และตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร กล่าวคือ เข้าถ่วงดุลอำนาจในการบริหารท้องถิ่น ส่วนประชาชนก็มีหน้าที่ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร และอาจจะมีการเข้าร่วมเวทีหรือการประชุม ประชาคมท้องถิ่น เพื่อตัดสินใจกระทำการหรือไม่กระทำการใดๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนและท้องถิ่น ซึ่งถือเป็นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนโดยเฉพาะประชาชนในท้องถิ่นตามการปกครองระบอบประชาธิปไตย สอดคล้องกับสุกัญญาณัฐ อบสิน ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วของจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง” ผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปของจังหวัดภาคเหนือ ตอนล่าง เป็นกิจกรรมที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีบทบาทสำคัญในกิจกรรมทางการเมือง เป็นต้นว่า การติดตามข่าวสารทางการเมือง การใช้สิทธิเลือกตั้งและการรณรงค์หาเสียงการเลือกตั้ง การสนทนาเรื่องการเมือง

การเข้าร่วมทำกิจกรรมทางการเมืองกับพรรคการเมืองและกลุ่มทาง การเมือง การติดต่อกับ นักการเมือง การชุมนุมทางการเมือง และการสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง (สุกัญญาณัฐ อบสิน, 2564)

1.3) มิติวิถีชีวิตของคนในชุมชน พบว่า วิถีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นของจังหวัด เพชรบุรียังมีความยึดโยงกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ทั้งในด้านความศรัทธาในพลัง ของประชาชน ความเสมอภาค และการใช้เหตุผลในการใช้ชีวิตร่วมกันของทุกภาคส่วน ซึ่ง นักการเมืองท้องถิ่น ข้าราชการท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ให้ ประชาชนได้อยู่ดีกินดีมีความเสมอภาคกัน ทั้งในด้านการศึกษา การส่งเสริมอาชีพ การกระจาย ให้เท่าเทียมกัน เพราะประชาชนถือเป็นหัวใจสำคัญในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ปัญหา ข้อพิพาทต่าง ๆ ของประชาชน คือ ปัญหาของผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งจะต้องเข้าไปแก้ไข โดย การใช้หลักการและเหตุผล อีกทั้งประชาชนในท้องถิ่นยังมีส่วนในการตัดสินใจอนาคตของ นักการเมืองท้องถิ่นที่ได้รับเลือกตั้งให้เป็น ผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งจะต้องปฏิบัติงานในฐานะเป็น ผู้รับใช้ประชาชน และทำตามนโยบายที่ตนได้รณรงค์หาเสียงไว้ เพื่อให้ประชาชนได้เลือกตน เข้าสู่ตำแหน่งบริหารอีกครั้ง ในการเลือกตั้งในครั้ง ต่อไป ดังนั้น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ เมือง จะต้องให้ความสำคัญต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน เพราะประชาชนคือเจ้าของอำนาจ อธิปไตย สอดคล้องกับไพบูลย์ สุขเจตน์ ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาความไว้วางใจทางการเมือง ของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี” ผลการวิจัย พบว่า การ พัฒนาความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นใน จังหวัด นนทบุรี ตามหลักการบริหารนิยธรรม เพื่อสร้างความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนในจังหวัด นนทบุรีหรืออธิบายได้ดังนี้ นักการเมืองต้องมีความสามัคคีในการท างานร่วมกับหน่วยงานองค์กร ต่างๆ ใน พื้นที่ มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับในการเป็นผู้นำ ของ ประชาชน เคารพผู้อาวุโส นักการเมืองท้องถิ่นเป็นผู้ไม่ลู่แก่อำนาจ รักสันติภาพและอนุรักษ์ ท้องถิ่น ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และทำ ตนเป็นคนประพฤติดีเพื่อเป็นแบบอย่างแก่สังคม (ไพบูลย์ สุขเจตน์, 2563)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบ ประชาธิปไตยของจังหวัดเพชรบุรี

2.1) ด้านการมีระบบกฎหมายหรือรัฐธรรมนูญที่เป็นประชาธิปไตย พบว่า รัฐธรรมนูญมี ผลต่อการพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรี เห็นได้จากการดำเนินงาน

ของท้องถิ่นที่บ่งบอกถึงการปกครองประชาธิปไตย ได้แก่การเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น การดำเนินการในกิจการงานของท้องถิ่น ตั้งแต่การบริการสาธารณะ กิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชน การให้อำนาจในการปกครองตนเองในด้านรายได้เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถนำรายได้ไปใช้ประโยชน์ในการตอบสนองความต้องการของประชาชนและแก้ไขปัญหาของประชาชน รวมทั้งให้การอำนาจประชาชนในการในสิทธิเสรีภาพด้านร่างการและทรัพย์สินแล้วแต่มาจากบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ สอดคล้องกับ ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และคณะ ได้ศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบภายในของความเป็นประชาธิปไตยท้องถิ่นของเทศบาลนครในประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า เนื่องมาจากบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มาถึง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ที่บัญญัติให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งรัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นด้วย (ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และคณะ, 2556)

2.2) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย พบว่า ลักษณะของวัฒนธรรมทางการเมืองที่มีผลต่อการพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรี คือ วัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วมหรือวัฒนธรรมทางการเมืองแบบพลเมือง เพราะ ประชาชนรู้สึกผูกพันกับสังคมการเมืองท้องถิ่น ความศรัทธาของคนในท้องถิ่นที่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งในการปกครองตนเอง การแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น มีความเคารพต่อเพื่อนบ้าน มีจิตสาธารณะ รู้จักการเสียสละเพื่อส่วนร่วม เป็นวัฒนธรรมที่มีความเชื่อมโยงกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมากที่สุด ซึ่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตย มีความเชื่อมั่นในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ประชาชนสามารถที่จะแสดงถึงความเป็นเจ้าของอำนาจและความเท่าเทียมกันในสังคม สอดคล้องกับพระครูวินัยธรอริษฐ์ สุวาทโธ (สุภาพานิช) ได้ศึกษาเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมือง” ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชน ประกอบด้วย การมีจิตสำนึกในเรื่องความศรัทธาในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย, มีจิตสำนึกในเรื่องสิทธิ เสรีภาพ, มีจิตสำนึกในเรื่องการต่อสู้เพื่อสิทธิของตนเองและการเคารพสิทธิของผู้อื่น, มีจิตสำนึกในเรื่องเสียงส่วนใหญ่และสิทธิเสียงส่วนน้อย, มีจิตสำนึกในเรื่องหลักความเสมอภาค

, มีจิตสำนึกในเรื่อง หลักความยุติธรรม, มีจิตสำนึกในความอดทนอดกลั้นต่อความคิดเห็นและพฤติกรรมที่แตกต่าง (พระครูวินัยธรอริษฐ์ สุวทุโธ, 2564)

2.3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตยของจังหวัดเพชรบุรี ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม พบว่า สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในท้องถิ่นมีผลต่อการพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรี โดยเฉพาะในมิติกระบวนการมีส่วนร่วม ประชาชนที่สถานะทางเศรษฐกิจดีมีแนวโน้มจะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง มากกว่า ประชาชนที่สถานะทางเศรษฐกิจที่อัตรัด เนื่องจากประชาชนที่มีสถานะทางเศรษฐกิจดี จะมีเวลาในการศึกษาหาความรู้ทางด้านการเมือง และเมืองค์ความรู้เพียงพอในการที่จะ แสดงความคิดเห็นทางการเมืองที่เป็นประโยชน์กับท้องถิ่น และจะไม่ตกเป็นเหยื่อจากการซื้อสิทธิ์ขายเสียง สอดคล้องกับธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ และเทียนชัย วงศ์ชัยสุวรรณ ได้ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนชั้นกลาง” ผลการวิจัยพบว่า รายได้ของประชาชนชั้นกลางมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองเกือบทุกประเภท และทุกระดับในทิศทางบวก ยกเว้นเฉพาะการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบประเพณีนิยมระดับสูงเท่านั้นที่ไม่พบความสัมพันธ์ ผลลัพธ์ของวิจัยนี้สอดคล้องข้อค้นพบทั่ว ๆ ไปในประเทศตะวันตกและในงานวิจัยของประเทศไทย (ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ และเทียนชัย วงศ์ชัยสุวรรณ, 2541)

2.4) ด้านระดับการศึกษาของประชาชนในท้องถิ่น พบว่า การศึกษามีผลโดยตรงต่อในมิติสถาบันการปกครองท้องถิ่น มิติกระบวนการมีส่วนร่วม และมีวิถีชีวิตของชุมชน ดังจะเห็นได้จากทัศนคติทางการเมืองของ นักการเมืองท้องถิ่น และประชาชนท้องถิ่น นักการเมืองที่ได้รับการศึกษามาอย่างดี จะมีความเข้าใจในหลักการประชาธิปไตย เนื่องจะได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่อยู่ในชั้นเรียนในเรื่องของการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น การเคารพในสิทธิและเสรีภาพ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เห็น และทำให้นักการเมืองท้องถิ่น เมืองค์ความรู้มากพอจะนำมาใช้พัฒนาท้องถิ่น และคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นได้ ส่วน ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับสูง ย่อมประพฤติดนเป็นพลเมืองที่ดี คือ เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ในการเลือกตั้ง หรือการลงสมัครเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และสภาท้องถิ่น เคารพกฎหมายบ้านเมือง สอดคล้องกับไพวรรณ ปริมาตร ได้ศึกษาเรื่อง “พลวัตทางการเมืองกับการเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนักการเมืองท้องถิ่น” การมีความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความรับผิดชอบของตน นักการเมือง

ท้องถิ่นต้องมีความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในสิทธิหน้าที่ในการให้เสรีภาพในการ มี ความคิดเห็นที่แตกต่าง ต้องมีความรู้ คู่ความคิด และต้องมีคุณธรรมในการส่งเสริมบทบาทของ ผู้นำในทางการเมืองท้องถิ่น (ไพวรรณ ปุริมาต, 2563)

2.5) ด้านลักษณะนิสัยของคนในท้องถิ่น พบว่า อุปนิสัยของคนในท้องถิ่นและ นักการเมืองท้องถิ่นมีผลต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตยทั้งในมิติสถาบัน การปกครองท้องถิ่น มิติกระบวนการมีส่วนร่วม และมิติวิถีชีวิตของคนชุมชน ดังจะเห็นได้จาก ลักษณะนิสัยของคนในท้องถิ่นและนักการเมืองท้องถิ่น มีนิสัยชอบสังคมไม่เก็บตัว มักจะนำไปสู่ การจัดตั้ง สมาคม ชมรม กลุ่มประชาสังคม กลุ่มสัมมาชีพ ที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของ ส่วนรวม ประชาชนในท้องถิ่นและนักการเมืองท้องถิ่น มีความใจกว้างโอบอ้อมอารี มีน้ำใจต่อกัน ย่อมส่งผลให้ ท้องถิ่นรู้จักการแก้ไขปัญหาอย่างสันติวิธี ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สอดคล้องกับประคอง มาโต ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของ ประชาชนที่มีต่อทางการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี” ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะนิสัยของ นักการเมือง ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ คือ นักการเมือง เป็นผู้ที่มีลักษณะชอบช่วยเหลือ ประชาชน มีความซื่อสัตย์สุจริต ตรงไปตรงมา พูดจริงทำจริง และเป็น คนดี จิตสาธารณะ ช่วยเหลือประชาชน ชุมชนและสังคม ทำงานเพื่อสังคมด้วยลักษณะที่เป็นนิสัย พื้นฐาน เฉพาะตัว เป็นผู้ยึดมั่นในความดี ปฏิบัติตนถูกต้องตามกฎหมาย กฎระเบียบ ไม่ผิดศีลธรรม ทำ ตนเป็นประโยชน์แก่สังคม (ประคอง มาโต, 2564)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นใน ระบอบประชาธิปไตยของจังหวัดเพชรบุรี

การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตยของ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า หลักสัปปุริสธรรม 7 สามารถนำมาพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบ ประชาธิปไตยได้ดังนี้ ด้านธัมมัญญตา ความรู้จักหลักเหตุและผล คือ (1) ภายในท้องถิ่นมีการ บังคับใช้กฎหมายด้วยหลักการและเหตุผล ยึดถือความถูกต้อง (2) ภายในท้องถิ่นสร้างวัฒนธรรม ทางการเมืองที่ยึดถือความถูกต้อง เป็นธรรม (3) ผู้บริหารท้องถิ่นส่งเสริมการประกอบอาชีพที่ สุจริต ด้านอัตตัญญา รู้ความมุ่งหมาย (1) ท้องถิ่นมีการบังคับใช้กฎหมายเพื่อความสงบ เรียบร้อยภายในท้องถิ่น (2) ส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นในท้องถิ่น (3) ประชาชนในท้องถิ่นมีความเชี่ยวชาญในหน้าที่การงานของตน ด้านอัตถัญญา ความรู้จัก ตน (1) ทุกภาคส่วนในท้องถิ่น เคารพกฎหมายบ้านเมือง (2) ประชาชนมีส่วนร่วมกับการเมือง

ท้องถิ่น (3) ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นประกอบอาชีพอย่างซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร ด้าน
 มาตรฐาน ความรู้จักขอบเขตและพอประมาณ (1) ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นไม่ลุแก่อำนาจใช้อำนาจอันเป็นไปตามกฎหมาย และใช้สิทธิและเสรีภาพเท่าที่กฎหมายกำหนด (2) ทุกภาคส่วน
 ในท้องถิ่น มีวิถีชีวิตแบบ มัชฌิมาปฏิปทา (3) ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นใช้จ่ายอย่างพอเพียง
 สมควรกับฐานะของตน ด้านกาลัญญุตตา ความรู้จักกาล (1) กำหนดข้อบัญญัติท้องถิ่นที่
 เหมาะสมกับสภาวะการณ์ ไม่ขัดขวางความเจริญ (2) ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นมีวัฒนธรรมทาง
 การเมืองที่ตระหนักรู้และมีความตื่นตัวทางการเมือง (3) ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นต้องรู้เท่าทัน
 ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เพื่อประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ ด้านปรีชาญาณ ความรู้จัก
 ชุมชน (1) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือกฎเกณฑ์ ระเบียบ
 ของท้องถิ่น (2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นทั้งการ
 ลงประชามติ หรือการให้ความคิดเห็นผ่านสภาท้องถิ่น (3) ท้องถิ่นต้องส่งเสริมการร่วมกลุ่ม
 อาชีพ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชน เมื่อประชาชนมีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจย่อม
 ไม่เกรงกลัวต่อผู้มีอิทธิพล การตัดสินใจ เช่น ในการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นย่อมไม่ตกเป็นเหยื่อ
 ในการซื้อสิทธิ์ขายเสียง ด้านบุคลลัญญุตตา ความรู้จักบุคคล (1) ทุกภาคส่วนในท้องถิ่น เคารพ
 กฎหมายบ้านเมืองอันเป็นรากฐานของการไม่ละเมิดชีวิตและทรัพย์สินของผู้อื่น (2) ส่งเสริม
 วัฒนธรรมทางการเมืองที่เคารพในความเห็นต่างและยอมรับความแตกต่างของผู้อื่น (3) ควร
 ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทรัพยากร การบริการสาธารณะ แหล่งทุนและสิ่งอำนวยความสะดวก
 ในการประกอบอาชีพให้กับทุกสาขาวิชาชีพอันสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน สอดคล้องกับ
 งานวิจัยของพระมหานรินทร์ สุรพลโณ (เอมพันธ์) ได้ศึกษาเรื่อง “การประยุกต์หลักพุทธ
 จริยธรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรมทางการเมืองผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัย
 พบว่า 1) ผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิเป็นผู้ยึดมั่นในสถาบันหลักอันได้แก่ ชาติ ศาสนา
 พระมหากษัตริย์ เห็นได้จากการรู้คุณค่าของสถาบันหลัก มีจงรักภักดี สร้างความรักความ
 สามัคคีให้เกิดมีแก่ประชาชน 2) ผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิเป็นผู้ซื่อสัตย์สุจริต และมีจิต
 สานึกที่ดีในการรับผิดชอบต่อหน้าที่ เห็นได้จากการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า ใช้ชีวิตอย่าง
 พอเพียง 3) ผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิเป็นผู้กล้าตัดสินใจหาในสิ่งที่ถูกต้อง ชอบธรรม
 เห็นได้จากความกล้าหาญในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาได้ (พระมหานรินทร์ สุรพลโณ (เอม
 พันธุ์), 2563)

สรุปและข้อเสนอแนะ

พุทธบูรณาการการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย เป็นการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาซึ่งในที่นี้ ผู้วิจัยได้ได้นำหลักสัปปุริสธรรม 7 ประการมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตยของจังหวัดเพชรบุรี ได้ดังต่อไปนี้ 1. อัมมัญญตา ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และเคารพกฎหมายบ้านเมือง 2. อตถัญญตา ส่งเสริมสร้างความเข้าใจหลักการประชาธิปไตยแก่ประชาชนในท้องถิ่น 3. อัตตัญญตา ส่งเสริมความเป็นพลเมืองและนักปกครองที่ดี 4. มัตตัญญตา ส่งเสริมการใช้อำนาจอย่างมีขอบเขตและใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ 5. กาลัญญตา ส่งเสริมการรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม 6. ปริสสัญญตา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน 7. ปุคคลัญญตา ส่งเสริมการเคารพในสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น และมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้ (1) สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีควรเสริมสร้างวิสัยทัศน์ที่เอื้อต่อการสร้างประชาธิปไตยในท้องถิ่นให้กับ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่น และประชาชนในท้องถิ่น (2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรี ทุกระดับควรส่งเสริมความร่วมมือให้เกิดขึ้นภายในชุมชน ให้เครือข่ายทางสังคมมีความเข้มแข็งที่ทำงานเพื่อสังคมมากขึ้น (3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีควรสร้างและพัฒนาจิตสำนึกแห่งความเป็นพลเมือง ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกสาธารณะ มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม (4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีอำนาจ ในการร่วมมือกันกำหนดนโยบาย การกำกับดูแล และการ ตรวจสอบการ บริหารงานของท้องถิ่น (5) ผู้บริหารจังหวัดเพชรบุรี ควรส่งเสริมให้มีการศึกษา และให้ทุนการศึกษาแก่ข้าราชการเมือง ข้าราชการท้องถิ่น กลุ่มอาสาสมัคร โดยอาศัยความร่วมมือกับสถาบันในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี

บรรณานุกรม

ไพบุลย์ สุขเจตนิ. (2563). การพัฒนาความไว้วางใจทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี. ใน (ดุชนิพนธ์ปรัชญาดุชนิพนธ์จิตตสาขาวิชารัฐศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- ไพวรรณ ปุริมาตร. (2563). พลวัตทางการเมืองกับการเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนักการเมืองท้องถิ่น. ใน (ปรัชญาดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และคณะ. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบภายในของความ เป็นประชาธิปไตยท้องถิ่นของเทศบาลนครในประเทศไทย. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 3(92), 136-153.
- ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ และเทียนชัย วงศ์ชัยสุวรรณ. (2541). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนชั้นกลาง. ใน (รายงานวิจัย). สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎร.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. พิมพ์ครั้งที่ 15. นนทบุรี: บริษัท เอส.อาร์. พรินติ้ง.
- ประคอง มาโต. (2564). การส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี. ใน (ปรัชญาดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระครูวินัยธรธธิษฐ์ สุวฑฒ. (2564). การบูรณาการหลักธรรมเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดเพชรบุรี. ใน (ปรัชญาดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหานรินทร์ สุรพลโย (एमपन्ह). (2563). การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรมทางการเมืองของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ. ใน (ดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี. (2561). แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี (พ.ศ.2561 - 2564). เพชรบุรี: กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี.
- สุกัญญาณัฐ อบสสิน. (2564). การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปของจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง. ใน (ดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.